

den første for ikke at blive misforstået. Der har særlig mellem det ærede Medlem for Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) og mig været vekslet Bemærkninger om 15de Lønningsklasse og om, hvilke Udsigter denne kunde have til ogsaa at faa Lønningsforbedring, naar denne Lov forudsættes gennemført. Jeg har udtalt mig derom før, men man har siden i Tilknytning hertil talt om Lønforbedringer i et Omfang saa vidt, at jeg maa gøre et Forbehold. Man har talt om Kolonnearbejdere, om Snekastere, og jeg ved ikke, om man ikke har nævnt endnu flere Kategorier, som jeg ikke tænkte paa, da jeg talte om det faste Personale indenfor 15de Lønningsklasse. Derved tænkte jeg nemlig kun paa Depotarbejderne, Ledvogtere, Banearbejdere og lignende maanedslønnede eller i hvert Fald fast ansatte Personer, tilsammen i et Antal af omtrent 2,500. Foruden dem er der indenfor 15de Klasse hele Værkstedspersonalet; dem har jeg ikke tænkt paa, endnu mindre paa Folk, der staa i saa løst et Forhold til Statsbanerne som Snekastere. Hvad det ærede Medlem mener med Kolonnearbejdere, er mig ikke ganske klart. Hvis det er Banearbejdere, har jeg udtalt mig derom, er det noget andet, falde de næppe ind under dem, jeg har sigtet til.

Angaaende den af mig paatænkte Forhøjelse af Hurtigtogstillæget, er der paa ny fremkommet Bemærkninger fra mange Sider. Jeg skal ikke opholde mig derved, men kun sige, at jeg, som det allerede vil være klart for ærede Medlemmer efter, hvad jeg tidligere har sagt, ingenlunde i og for sig nærer noget Ønske om at forhøje de nuværende Takster for Iltogetilletter. At jeg har foreslaaet en saadan Forhøjelse, er jo kun, fordi der maa paavises en Indtægtsforhøjelse til Dækning af den store Forøgelse af Udgifterne, der vil flyde af Lønningsforslagene, som jeg særdeles gerne vilde se gennemførte. Kan man altsaa paavise mig et andet Sted, hvor Pengene kunne faas, eller kan man faa Finansministeren til at frafalde den Indtægtsforøgelse, her er Tale om, skal ingen være glædere derved end jeg, skønt jeg i og for sig fastholder, at det principielt er rigtigt at foretage den Forhøjelse, her er Tale om. Naar man særlig henviser til den Udvej at lægge Indtægtsforøgelsen paa Hurtigtogbilletterne for de lange Afstande, saa vil jeg ikke være glad derved. Jeg tillægger det, at Folk foretage lange Rejser, selv om det ikke just er nødvendigt i Forretningsøjemed eller deslige, en saadan

kulturel Betydning, at jeg meget nødig vil være med til at gøre det dyrere, end det er i Forvejen, saa meget mere som det jo, efter hvad jeg har paapeget, naar man skulde frafalde Indtægtsforøgelsen paa de korte Afstande, vilde betyde en langt større Udgiftsforøgelse for de lange Rejser, da disse ere langt færre i Antal end de korte.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Ogsaa jeg skal indskrænke mig til et Par supplerende Bemærkninger, idet jeg i øvrigt overfor de Udtalelser, der ere faldne, siden jeg sidst havde Ordet, skal henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde forleden Dag.

Flere ærede Medlemmer have igen omtalt Frimærkerabatten. Jeg tilstaar, at det undrer mig at høre den Modstand, der fra forskellige Sider er mod dette Forslag. Forholdet er jo, at sidst, da Folketinget beskæftigede sig med Frimærkerabatten, tog det en hel anden Stilling. Det er ikke længere siden end i 1900—01, at dette Spørgsmaal behandlede i Folketingets Lønningsudvalg, og i dettes Betænkning, som er aftrykt i Tillæg B. for 1900—01, Sp. 2039, udtales det, at Forhandlingerne tydede paa, at man kunde samles om at foreslaa Rabatten paa Frimærker og Brevkort m. m. afskaffet. Dette udtalte man altsaa i Samlingen 1900—01, men nu have vi under denne Forhandling hørt Talsmænd baade for Højre og Socialdemokratiet, der vare repræsenterede i det Udvalg, ogsaa det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), der selv var Medlem af det Udvalg, tale, som om det var noget forfærdeligt, man her foreslaar, hvilket *ikke* er at afskaffe Frimærkerabatten, men at gaa ned fra 4 pCt. til 2 pCt. Hvis jeg var noget mere mistroisk, end jeg er paa dette Omraade, kunde jeg fristes til med det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) at sige: Hvor ere de skjulte Fjender af Lønningsreformen? Thi naar jeg ser, at man i 1900—01 vilde gaa med til helt at afskaffe Frimærkerabatten, medens man nu, da der kun er Tale om at give 2 pCt. i Stedet for 4 pCt., er meget ivrig Modstander af et saadant Forslag, kunde jeg unægtelig fristes til at mene, at der her i nogen Grad var et Forsøg paa at berede hele Lønningsreformen Vanskeligheder. Jeg tror imidlertid, at efterhaanden som Udvalget arbejder med denne Sag, vil man komme til at se, at det Forslag, her er stillet, er meget rimeligt. Jeg har i disse Dage her i Rigsdagen hørt et Rygte om, at der fra Etatens Side skulde være gjort noget for at rejse denne Modstand